

ببایشیم در پیش آذر بیای

Sco

کانون آرمان شریعتی

Sco1385@Gmail.com

امسان شریعتی

شماره مقاله : ۱۰۱۹

تعداد صفحه : ۴

آفرین بررسی : ۸۷/۰۹

تاریخ تمریر : ۱۳۸۲

www.shandel.org

موضوع : پرسشی از امان شریعتی به مناسبت پنجاهمین سالروز ۱۴ آذر

بباشیم در پیشِ آذر بیای

پرسی از احسان شریعتی به مناسبت پنجاهمین سالروز ۱۶ آذر

س: در پنجاهمین سالروز ۱۶ آذر، که طی آن قندچی، بزرگ نیا و شریعت رضوی به شهادت رسیدند، یکی از این سه دانشجو، دانی شما آذر شریعت رضوی است، چه خاطره و پیامی از او به این مناسبت دارید؟

ج: مهدی شریعت رضوی از آن رو که در روز ۱۶ آذر (۱۳۱۱) متولد شده بود "آذر" نامیده شد؛ و عجیب آنست که او، در سن ۲۱ سالگی، باز در همین روز ۱۶ آذر (۱۳۳۲)، بر صحنِ گریدورِ دانشکدهٔ فنی به شهادت رسید.

از دورهٔ دوم دبیرستان، مقارن با رشدِ نهضتِ ملی، آذر به عرصهٔ مبارزهٔ استقلال و آزادی خواهانهٔ مردمِ ایران گام نهاد و در دانشگاهِ تهران، از فعالینِ جنبشِ دانشجویی بود. پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، نهضتِ مقاومتِ ملی تأسیس شد و دانشگاهِ آخرین سَنگِ آزادی بود که پایداری می‌کرد. در پیِ اعتراضاتِ دانشجویان به محاکمهٔ دکتر مصدق، تجدیدِ پیمانِ رژیمِ کودتا با استعمارِ انگلیس و خوش آمدگویی به ریچارد نیکسون و...، بالاخره، ارتشِ کودتا در این روز واردِ دانشگاه شد و چند تن از پیشگامانِ دانشجو را به ضربِ رگبارِ مسلسل از پای درآورد.

از آن هنگام، این روز به نمادِ جنبشِ دانشجویی به عنوانِ بخشِ آگاه و پیشروی جامعه و نهضتِ استقلال و آزادیِ میهن بدل شده است. حفظِ حافظهٔ تاریخی برای جنبشِ دانشجوییِ ایرانِ امروز یک ضرورتِ حیاتی است، زیرا نیروهای وابسته و مستبدِ سابق و لاحق و مستقبل، تنها بر بسترِ فراموشی و غفلتِ تاریخی سرمایه‌گذاری می‌کنند. از این رو، تقویت و زنده نگه داشتنِ این خاطره، نه به نیتِ انتقام‌جویی و به منظورِ تصفیه حسابِ سیاسی، بلکه برای پیش رفتن به سوی آینده‌ای آزاد و انسانی‌تر و بازدارندهٔ احتمالِ بازگشت به گذشته به بهانهٔ مصائبِ امروز است!

در غیابِ یک چنین هشیاریِ تاریخی، ملی و میهنی‌ای، همان‌طور که با شگفتیِ تمام شاهدیم، کودتاجیانِ دیروز پشیمانِ شانزدهمِ آذر از آب در می‌آیند که :

"... دُهل! دُهل! خبردار! ایها دانشجویان! هر چند آن روز، جهتِ خنثی‌سازیِ توطئه‌های "بی‌وطنِ سرخ و مرتجعِ سیاه"، از دستِ ارتشِ "بزرگ - ارتش‌داران" در رفت و چند تن از دانشجویانِ بی‌گناه را شهید کردیم، امروز باید "آشتیِ ملی" پیشه کرد و... علیه حکومتِ اسلام و آخوند بپاخواست!..."

غافل از اینکه، این "آذر" آذرِ "برزین مهر"¹ خراسان است که آتشِ مردم در آن می‌سوزد، و نه از آن آتشکده‌هایی که آتشِ سلطنت و روحانیت و اشرافیت‌سالاری را رویش بار بگذارند!

جنبشِ دانشجوییِ امروزِ ایران نه تنها گذشتهٔ مبارزاتیِ خود را چون چراغی فرا راهِ آیندهٔ خود می‌دارد و از تجربیاتِ سایر جنبش‌های دانشجوییِ جهان می‌آموزد که اساساً آزمایشگاهِ همهٔ اندیشه‌هایِ رهایی‌بخش است؛ و امید داریم که دانشگاه و دانشجویانِ ما بتوانند در روندِ مبارزاتِ جاری در راستایِ حفظِ استقلال، حرمتِ شخصیت و آزادیِ بیانِ خویش، بدل به یک نهاد شده و دارایِ ارگان‌هایِ فکری، سیاسی و بویژه، صنفیِ خاصِ خود شوند. همین.

۱. نخست آذر مهر برزین نهاد

به کشور نگر تا چه آئین نهاد

شعری از دقیقی

نگاه کنید به. برهان، ذیل "آذر برزین"